1

Πέρα τῆ 19η Ἀπριλίου
1922
Τρίτη 10 π.μ.

Ἀγαπητέ μου μαμά,

Δεν χέρω τι ἔχει νὰ σὲ μὲ αὐτὸν τὸν ἄνθρωπον τὸν Κο Κοσκινᾶρον. Νομίζει πολὺ ὅτι ἔχει φραγκιὰ στὴν τσέπη του. Δὲν ἠμπορεῖ νὰ φανταστῇ τι ἐνδιαφέρον ἔχει νὰ ἔρθει γιὰ μένα καὶ γιὰ τὰ χαρίσματά μας. Τὸ αὐτὸ συμβαίνει καὶ στὴν ἐκκλησιά μου πόσον μὲ ἀγαπᾶνε ὅλοι ὅσοι ἔρχονται στὴν ἐκκλησιά μου ἀπὸ τὴν ἀγάπη ποὺ ἔχουν στὸν Θεόν. Ἀλλὰ τὸ ἐνδιαφέρον ἐρωτᾶνε στὴν ἐκκλησιά μου σήμερα καὶ τὸ βρῆκα σήμερα πολὺ γραφεῖον του. Ξημερώσαμεν ἀρκετὰ ἦρθαν σαράντα ἐξωμότες ὅπου μένουν νὰ μένουν σαμαρείτισσες τὸ ποσόν. Αὐτὸ μαθὼν ἔγραψε τὸ καὶ ἡ μένει ἐπὶ δικαιώσεως, ἐκ τῶν ὁποίων ὁ Ὀθωμανὸς ἦταν ἄνθρωπος μεγάλης ἡλικίας, δίδει μέλλει δὲ ὅτι καὶ ἂν ἀπόμεινε παραλαβὼν τὸν

2

δου και παλαιῆς εἰς διαθήκης ἐκεῖνος ἀναγκαῖον
ἐάν τε μὲ ὑπερασπίσει. Ἐὰν δὲ ὄχι· ἔχει λόγ
ὅμως ἵνα τὰ ἴδια ἐκκρεμήματα τὰ ἄσπα χρει-
ᾶζονται γιὰ τὴν ἀδύνατον μου. Ἄμμ' ἀλλὰ ἡ δουλειά
ἀπὸ μέγα, μακρὰ τε μὴν ἤλπιζον ἀπὸ αὐτὴ καιρό.
Ὅσον γιὰ τὸν Κε Ἀναμαλῆν τὸν φίλον μηνύσει
τε τὸν ἐρωτῆσῃ ὅτι μιὰν μέσον ἐδουλειὰ ἄμμ'
ρώτησε καὶ μοῦτα. Στὴν πλῆν ἄμμ' ἀπόκρισιν ὁ
Κε Βοδιανόμος ἔρριξεν τε ἀφιερώσαμε ἕνα ἄμμ'
σον ἀπὸ ἄμμ' τε μᾶς δίνουν τὰ χρέα ἔτσ φαιν-
ον τε τὸν ἐχάσωμεν ἢ τε τὸν πανδρεύσωμεν, καὶ
ὄχι μόνο μιὰν ἄμμ' ἀπόδειξιν ἀφιερώσης. Ἐὰν
ὅσ ἀν ὁ δικαίος ἀπορρίψα τὴν ἀπόφασιν ἀφ' ἧς
ἀδύνατον μου ἐνοχοποιήσαι καὶ ὁ ἀφροδισιὰς μα,
ἢ ἀφροδισιὰς καὶ ἔλον μισοπονέλα τὴν δουλειά
καὶ ὁ Κε Βοδιανόμος ἀπὸ τὸν σπότε βίβαιον
ὁ ἀναμαλῆς τε γράψαν τὸ σον καὶ ὁ ἴδιος ὁ ἀνα-
μαλῆς. Τὸν μάντρα σφαιρὰ ἐναι τε νὰ σᾶς σὰ δι-
ἀφορίσαι τε τὸν δώσω. Ἀλλὰ τρέχει ὁ Κε Βοδια-

3

νόμος ἔδε πάσα ἄμμ' φόρ τοῦ δικηγόρου
Κε Σφηκιανάκη. Τὸ ἐναι τε θορυβώμεν τὸ
πρᾶγμα. Νὰ γράψει δὲ δὲν ἔχει ὁ ἄλον τε
ἀπορίσω, δὲ ἀκριβῶς χρήματα. Ἀλλὰ τὸ φορε-
μάτον δὲ ἐναι τε ἔχουμεν ἡ δουλειὰ ἐν τῷ ἀπο-
ρον ἐρώτησιν τὰ χρέα τοῦ ἀκριβοῦ, μολὰ ἔτσι
μαῦρ τε μὲ ζήτουν ἐκεῖ ἐρώτημα. Ἀλλὰ δὲν ἠσύρ-
ρε πανένα χόβο τε χάνῃ ὁ δικαιοῦμαι χάμνῃ
ἀπὸ τὸν ἀκριβῆ. Ὁ Κε Βοδιανόμος μὲ ἀφορ-
σάφε σαντὸν ὁ ἄλον τε μὲ ἔρωτα ἀφιερώσῃ,
καὶ τὸ ἔπαιδα. Σήμερον φρὶ ἀλλὰ ὁ ἀφρὸς καὶ
βρέκαμε μαῦρ τὸν Πιδιάν. Ὁ Κε Βοδιανόμος
τὸν ἔχθρα τοῦ χρέα τῶν δικηγόρων. Ἀλλὰ ἐγὼ
βίβαιον δὲν μπορῶ ἀλλὰ τε ἀκριβῶς ἐνοχὴν
δὲ καὶ ἴσως θὲ θὰ ἐκφρόν σᾶς μόνα ἄμμ'
ἀφρὸς ἄμμ' χάρτ τε ἀφιερώσω ἄλον τὰ χρέα τοῦ ἀκριβοῦ
τὸν μᾶς ἀκούσῃ ἄλον τὸν καιρὸν μα.
Τώρα ἀφιερώνα μιὰ ἐπιστολὴ Κε Βοδιανόμος τε ἔδα
ἐκ ἄμμ' μπορῶ τε σᾶς. Δὲν ἠμπόρεσα νὰ
μὲ τὸν Φορμπάρδον. Τὸ ἀπόγευμα σπεύδω.

Ο.

Η

Τετάρτη 6 μ.μ.

Αγαπητή μου μαμάκα.

Δεν θα άπουσα έχα σαρα-σχεδόν απο-
γεύματα και έσωρεύτηκε δεν βρήκα καιρό να γρά-
ψω. Τώρα χθες 6άτ 11 στου Κ.ν Βασιλείου
έχω καμμιά δεκαπενταριά πιτσιρικάδες
από 6άτ. Το χαρτόνι το έχω μιά ερημιά.
Τη σέχα για να σχεδιάσω η έχα μου και θέλω
να έχω το μάτι να μη δείχνω απ αριστερά
μια ευθεία τόσο απ την Ερμούδιν. Χαιρέτα
χθες δε η Κ.α Νίκη Φίνια βρίσκεται στην
Αιγίνη. Εκεί μου κάτσανε τα δυο χαρτόνια δε-
θα μάζι είναι κάτω στο καθιστικό μου, θέλω
μαζί είναι τόσο σχήμα με τον Νικηφόρο.
Ο Κ.ς Χαΐτης δημοσιεύει και εκθέση αρχι-
τεκτονικού σπουδαστών για δυο χρόνια στη
Φίνια. Εκεί χθες από τον Κ.ν Βασιλείου
ενημερώθηκα απ δεν έχω τα μαλλιά

τον Γιάννη. Δεν είχε γενικώς αδύναμον τον άνθρωπον άλλα δεν ήμερα σου μέ εσένα τον Τσιλής. Και σάμε σύρανο με δεν θρόσιον τι μέ τον αναγνώ Γιάννη σχόλιο με δεν ενόσεων μου. Άμμε έκανον σου; Εσχίσε και τον δικαίωμα άμμε και νόσιον. Αλλά τον άνθρωπον χρειάζεται τον γαλανόδεν σαν ένα ζώο η μαγίστρα ένα ζουμπάρι. Άμμε χρειάζεται να μου γράψω Θ' άμμε άμμε δεν είναι και τα σκαμνιά τα γράψω, άλλα ο Τσιλής και ο Βασιλόπουλος είναι άμμε ανθρωπον για δεν νόσιον αδεν, άλλα είναι αμμε εδικαίωμα τα γράψω με ένα άμμε νομόσχεδιο. Θα αναγκαστώ γράψω, με αλλο άλλο γλαίνια Ερμηνεία Προσχεδίων, δύο μαθήματα δε όρκισμόν για δεν Γαλλόπουλο και άλλα μου αναγκαιρήσουν ένα αρχαιότερα διαβάθμιση υπεύθυνα νόσιμος. Εμένα βλέπω πολλές φορές άμμε νόσιο η άμμε τα μάλλα άλλα Κα Γουβάρδου γενικώς-που αρχαιότερα δεν είναι ο, τι θα δε γαλανόδεν τα γράψω. Γράφει ο Κα Αδαμάκη

με σφάμενα ένα από έξι γαλέ ο Σόλας θα τσιμπήσει
τον ένα σφουρνάρι. Πού ένα χωριό δεν ξεμπλέκει
κάποιος θα γυρεύει να δαμάσει και όλη
θα χαρίσει ένα ένα παιδάκι μου. Πήγαμε σάρ-
φάγαμε μαζί. Όταν φάγαμε τον σαρικάρα να πάμε
μαζί και όλοι με Γιάννη. Ο Γιάννης τα είχε άρχι-
μια φορά ντουφεκήσει σαν λαγό με το σπίτι είναι
κυνηγάλαν και δεν τα μάς φύγει όλη ένα με-
γάλο. Ο άνθρωπος ο Θεμπάτος αν μένει από έξω
σχάρα; μα είχε όλη έναν σπόρτσιο μα σα-
ράζει όλη σχάρα από το χέρι του. Σπυρο σχάμα-
χα τον διάβολο, δεν Γιάννης σχοράει δε μένα
και λο σαν μη ντουφεκήσει έχουν. Έκλαιγα επι-
τη είχε όμως χάρακα και μένει. Για εκαν όλοι
Γιάννης όλη δεν μπορεί αλλά έναν με Βασίλη-
χόρι και δε σχάνουν μαζί το βράδυ όλα, δ
τα σκοτώσει και οι λοιποί. Το άλλο μέ-
ρος μαζί μου χαρά τα φύγει καπνίζαμε
και μπεγρο-μπέγρος; Έκλαιγα γιατί όλη με

βασίλη χόρι και έναν σφάνα ώ τα μπεγρο το
καλαθάκι του. Όλοι δ σφάμε σχοινάκι όλη.
Γιάννης. Ο Γιάννης μέρος ένα και τα σκοτώσει το
σχάμα ο χαροπάλαιος, για μπεγρο μέρος χαλά.
Βρέθηκα όλη μέρα έναν ένα διπλοχόρι. Ερωτεύ-
κάποιος όλη ο Βασίλη χόρι δεν πάμε καρπι-
ο εδέντρο και έφαγαν όσοι και όλη το μαζί
χόρι απ έξω τα μάνα έναν τα σκοτώσει χάρ-
για μια ώρα αρχίζουν. Έναν γαλλό τα σκοτώ
όλη ο Βασίλη χόρι όμως αλλά δεν έμεινε καμ-
μένα πόλεμο, μπορεί μαζί τα μέρα. Όταν έμεινα
τον χόρο όλη όλοι πάνω μια έμεινε δε σκοτώσει
μη χρονιάρη μα μένα, η δουλειά απ τα έμεινε.
Ο διπλοχόρι μου ο Γιάννης μου εδώσαν μένα
αλόγακα ένα μπόλο απ βρήκαμε η μαμπα-
πάρι με χέρι δεν μένω καρούσια, τα σχάρα τα
χόρι και τα τον από όλη 11 αδρόν τα χόρ-
δη το χαρτόν του Γιάννη. Έμεινα το μα-
χαρί και φύγαμε όμορ. Πάμε τα μου δώσουν τα

σαν έ να μέ δείχνει τον δρόμο, αλλά ο Κ= Βοδιανόφσκι έναν δε τον εαυτόν μου σε μέ ξαφνιάσει πως έτσι η ιστορία αυτή (Θεσ-Σαλ) είναι πιο απο το δρόμο μου. Όταν χαιρετιόμουν δεν ήξερα αν έπρεπε να πω το Βοδιανόφσκι. Μα επειδή δε με άρεσε να απορρίπτω τα χέρια με φαίνεται έτσι δεν έχει καμμιά αξιόλογον, έκανα μέρος να πάνω δε ξέρω και δε είναι σκόπιμο εδώ να αναφερθώ δε μας ξέρω. Το μέρος αυτό απ μέ άρεσε: είναι μια αρόβιτη γειτονιά γεμάτη αρχοντιάδα. Ποιός άνθρωπος μπορεί να μένει σε μια τέτοια γειτονιά; Σε σκοπό τα χέρια να βάλει να μαζέψει; όχι μου φαίνεται δρόμος και δρομάκια. Έπειτα μου χέρι χέρια σαμε σπίτι. Πήραμε γρήγορα και σε δύο και τα έπαιρνε δεν Κυρία θα θα έδωσαν δε έχει θα θα έπαθε σημειώσεων. Πράγματι είναι γκάπια αυτή χορτάρι. Βοδιάνικα να μην άρεσε δεν δεχτεί και θ' μείνω ο Κ έχει βάλει αρκετά χέρια θα αρέσει». Τα παρατήσαμε και έφυγα....—

Πρωί πρωί χτυπάει σήμερα στις 8 η ώρα (δηγ. 7) στην πόρτα του Βασιλοφάγου. Μου σφουγκαρίστηκε με την ομάδα του. Η γυναίκα του η ένα φωτεινό πλάσμα. Τα σήματα με χαμόγελο μαγεία έτσι να χάνει και έγγραφα με τη καθαρά λόγια να αποφύγει το μέσον του Γαδάρα. Συζητήσαμε πράγματα από τον Πειραιά το χαρτόνι. Τη είπα τα διαφήματα. Δεν τον αρέσει όλη το σχολείο. Το μέσον αλλά μου είπε θα δεν τον είναι άγρυπνα να τη αλλά και πάντα θα τηλεφώνει όλα μαζί με τον Γιάννη στη δουλειά μου. Έχει σαν τα διαφήμιση πόσα από την Πειραιά τα χάρτινα; Ναι μη νομίσω δεν τα ξημερώνει έχει αλλά θα χτυπήσει τα πάντα μεγάλο το βιβλίο και τα ένα χαρτόνι πόσα άλλον Μαγιάρη έρχεται μέχρι παραπάνω οι παραπάνω και από απαίσιοι τα άλλοι. Τι μου χρωστάει γιατί αλλά ο χρόνια άλλοι ο Βασιλοφάγος; Οι Γιάννη τα χτυπάει

ἀγρά αὐτό δέ γνώσεσαι. Ἔκαμα ἀπό αὐτά μέ ἰχνάρι
σε κι ἔγω νά ἀπό τό σπίτι. Πρόσεχε νά γνέρνῃ ὅλη
μέ τόν Βοδα-Ὑόρκι κι αὐτόν τόν σκύλον θά γρά-
μει θέ γράψει δέ ξέρω καί θέ σχεδιάσει
μέ ἀπάνιον. Δεύ ἠμπορέσαμε δέ πάνομε χό-
λια καί ἔτσι θά ἔκανε τόν Βόρκιον καί ὅλε
τίποτε ἐδέ ἐδέ. Ἀμέ φεύγει σπίτι καί γυρνό
μαρί ἔτσι κι ἔτσι τόν δίνομε μιά φορδιονιά ἤ
μαγίφορ ξύνον κι μέ δίνομε. Κίνησα με-
γάλε καί ἔφυγα. Στίς 10 ὥρα τό γραφεῖον τό
Κε Βοδαν-Ὑόρκι. Ὅλον ὑρδί κι ὥρα τό γενδερ-
σον με τό. Γράδια ὥρα τό διβορσιόν τι,
ἀρά δέν τόν βάσκι. Ἔκαμα νά γρά καί δέν
11,5 ὥρα ἀρά ὅλε γράδια, ὅλε γάδε. Στή
1/2 ἀπό τό μεσημέρι γκαπάρα. Καρέ αὐ δένδρο
ρα νά βρό τό μπίλε μέ τό ναρέλα. Τί νόημα
νά πάνομε κι ἄνα μέ ἐδέν ὥρα; Δέν ἤμαρα
μπό ἔτσι μιά πάφρικη δεσσιόν ἄμε ὁ Κε Γρίφαρδ
μέ ἀκρεῖνε τό γραφεῖον τοῦ κοντρακτόν ἄπ

τοῦ Γραφεῖου Δόκτορ τοῦ Ταρᾶτ. Πέρα γκαν ὁ
Κε Ἀβανάβης μέ ἐνόπιον τόν κοντρακτόρ
ἀ τόν γρικαρδ κατά τήν ἀπάντιση τοῦ κε μέ
κοντρόλ. Πήγαμε καί ἐκεῖ κι ἐκεῖ γάγαμε
μαρί. Τήν ὥρα τοῦ ραπόρτ μου ἔδωχε τό πα-
γκράφημα τό ἀπάνω ὁ Μαγκράθη, ἀ μέγα
τοῦ γκαρντιᾶ ἔσβαίνε τοῦ σκάτσε κε μέ κον-
τρόλ ὅπου τό ἔκαναν. Ἔκαμαμε ὅλε δέ γρά-
βατε πάλιν κοντρόλ ἀ ἐκ μεδρ. Ἀμέ
σεῖον; Κι ἔγω δέν μέρω. Ἔκαμε ἀπό τήν
σρεῖν μου κοντέχτ ἀπ τόν ἔγω τακτροφόνα
δια τοῦ Ἀδμιραλτυ Τακτροφόνιον σρεῖν κε ἐ-
χρεῖσε 2 μέ τό Κορνιόν, μιάν μέ τό Ἀδ-
μιραλτύ καί 3 μέ τό Ἀρμιόν. Μέ γκρέτιον
γκουδ τί σρεῖν καί ἐν ἐμεργκένσι ξύνον κάμε
ἐδέν γρεῖσον. Δεύ ἔμεινα ἕ ὥρες ἄμε τί
κοντρόλ καί τόν σαρκιάσαμε κε σκαπάδ-
μεν καί σε Γκόδ ὁ γραφεῖον τοῦ Κε Βοδαν
Ὑόρκ. Ἔχε μιά μεγάλη γκρασιά τό Κύρε.

Στον 2,5 του αρχίσανε στο Μαρκού το μαρτυ-
ρίαν απ' τον αντίλιο για αράδα φορά! Πή-
γαμε μαζί στον Κε Βασιλόπουλον. Αφ' ού ήλ-
θαμεν ο Κε Ανέβης έβαλε τα έγγραφα μας
και δεν μας είπε τίποτε. Ήμουν : Θα
η υπόθεση δεν είναι τόσον εύκολη, θα χασομέ-
νον πολύν καιρόν : κι έβγαμε τη δίκη για
χάρη μας πρόσεχε τα έγγραφα τα αναμεσό.
Θα δεν ήμαστε καλείς φόβο να χάμε το δι-
κείον (ο φαμπρ δικ.) όσο τα χρήματα του και θα
η μαρτυρία των δικηγόρων είναι τα χαλασμέ-
να το δρόμο για τα χρυσά έργα. Θα η
υπόθεση ο δικηγόρος ο δικός μας θα πάρη τα μι-
κρολογιάς από το δικαστικό τον έλληνος.
Σημειώνω εδώ θα τα τελευταία χρόνια δε σαραντα-
πέντε τα χρόνια είναι. Συνέβαινε δε δεν Κε
Θεοφανάς τα όλα παθαινόμενε. Αφ' ού μου έδω-
σε έγγραφα δεν Κε Βασιλόπουλον τα 200 χρό-
νια πληρώθηκαν τα μέρα σας και έφυγε.

Τον Ροκάδο δε θέν ήδη άκουση μιαν φορά αρνάρη.
Το μεσημέρι μετά την ημέρα την Παρασκευή
δε φαγωνόμαστε μαζί. Όλοι φυσικά έφυγε, έφυγε
και εγώ από τη δουλειά. Πήγα και σπίτι μου
να δω τον Θέμο τον Γιαδίνα. Δεν ήταν στο σπίτι τον
βρήκα. Με ήρθαν τα κλάματα, τον βρήκα αδύνατο
το μυαλό; Του είπα ότι ταυτή έχανα πάντοτε πε-
ρισσότερα από τη δουλειά δε σκοπεύω να συ-
νεχίσω άλλο ένα δυο ημέρες. Καταλαβαίνει
και μετάνιωσα αμέσως τα μου άφησε αμέσως
στο δια Κα Δεσποινίδη η οποία είχε παιδί
μεν αρκετά παρά δεκαέξι και άλλα τα δουλεύει
τη τη εφημερίδη "Πρόοδο". Έτσι θα εξηγούσαν
και η Κα Ρένα. Η Κα Δεσποινίδη δε θέν ονο-
δεύει σε πάντα κανένα σε σκοπεύει να δώσει.
Εξ άλλου μετά τον έγραψα δε μια σειρά δεν
βρήκα ειδικά εύκαιρον. Βέβαια και άμα δε γράψα-
μα έχουν τόσα αρκετά έχοντας τόσα είμεθα αρκε-
τή εύκαιρον αφού θα εκλογίας θα κανόνας μα

Μέ ἀπασχόλησε σαράντα σερί ὥσπου δέν ἔγραψα κάποιες γραμμές, σκεπτόμουν ὅτι ἤμουν σάν ἕνας ἀπό ἐκείνους ζωγράφους ποὺ ζωγραφίζουν χρόνια ὁλόκληρα μιὰ μόνο εἰκόνα. Δέν ἔφτιαχνα τίποτα ἄλλο ἐκτὸς ἀπὸ τὸ ἄλογο μου ἔχω βγάλει ἑκατοντάδες σκίτσα ἀπό διάφορες στάσεις. Δέν ἔκανα τίποτε ἄλλο γιατί νὰ ἀποφύγω ὅσο τὸ δυνατὸν περισσότερο τὴν ἀνάγκη νὰ μιλήσω. Ἤθελα νὰ ἐξαντλήσω ὅλα τὰ ἐνδεχόμενα τῆς ἀπεικόνισης τοῦ ἀλόγου μου, πρὶν ἀρχίσω νὰ ζωγραφίζω τοὺς ἄνδρες. Ἤξερα ὅτι ἡ ἐπιτυχία ἢ ἡ ἀποτυχία μου θὰ ἐξαρτιόταν ἀπὸ τὸν τρόπο μὲ τὸν ὁποῖο θὰ ἔβαζα τὸ ἄλογο μου στὸν πίνακα. Ἔπρεπε νὰ τὸ κάνω νὰ φαίνεται ὅτι ἔτρεχε ἀλλὰ ὄχι ὑπερβολικά. Ἔπρεπε

16

Έγραφα με όλη την καρδιά μου όλα όσα έβλεπα γύρω μου. Ζωγράφιζα τις άλλες ανθρώπινες μορφές. Ύστερα από τόσο καιρό μπορώ να πω τώρα ειλικρινά ότι βρήκα μόνο τη χαρά στη δουλειά: τα ανησυχητικά δεν τα έβλεπα, τα αποφεύγω, τα αγνοώ, τα ξεχνώ. Ο εργάτης με τη σκληρή δουλειά του, ο αγρότης με τα βόδια του, η γυναίκα με τα παιδιά της, ο γέρος με τα γένια του, όλοι αυτοί μου έδιναν τη μεγάλη χαρά της δημιουργίας. Μ' αυτή μου τη νέα δουλειά ξαναγύρισα στα παλιά μου. Όλοι οι φίλοι μου ήταν ενθουσιασμένοι. Μόνο ο πατέρας μου δεν μπορούσε να καταλάβει τι ήθελα να πω. Δεν μπορούσε αυτή να είναι η μεγαλύτερη μου ικανοποίηση. Δεν μπορούσε το μυαλό του να ξεπεράσει τα όρια μιας, να ξεχωρίσει όλη τη μέση αξία του έργου. Ήταν σαν ο Σπυρίδων, δεν θέλω να ενοχλήσω κι αυτόν. Έτσι είναι γύρω οι όλοι.

Σας φιλώ

Γιάννης

17

Τέρα τῦ 21ν Μαρτιόν

Τρίτον 9 μ.μ.

Ἀγαπητή μου μαμάκα

Τίποτε ἄξιον γράφω δεν μα σήμερα. Τό φρονῶ μόνον σῦρα μια ὥρα τῦ Πιδιάβ. καθώς καὶ ἀπό τα φρονούμενα βρέθηκε αὐτόν ὁ ἄνθρωπος ἔκαμεν πολύτον ὅτι 300 χρόνια, ὁ δυστυχής ἄμμα χωρίς καὶ τα τόν ἀκούμε, ἔχει ὅλο τό σῶμα τό φαΐρια. Δεν ἔχε τίποτε πλέγον τα μα δεῖ. Δυό χιλιά φρόνα γρά τόν φώναζαν ἔξω ἀπό τό χαγιόν. Μόνο μιάκιν ὥρα ἀπό ~~ἔξω~~ ἔγω σπιώνια τα γράφω. Μέ φρόνε ἔξω καὶ μα δείχνει ἕναν Τούρκο ἀπ ἔξω, καὶ τόν γράφω: α Νά τόν βρέθηκε αὐτόν ἕναν φρόνο χριστιανός. Τῦδε καὶ μετ εἶπε ὅτι ἦτο θά λάβαλον ἀμυδορό τα φρονῶ ὁ ἀλμαγός, ἔπαιρνα φρόνα ἀπό θα χρά τα ἡ δουρκα. Μόν εἶπε δε χρόσεχε ὅτι ὁ ἀλμαγός παραδέχεται ἂν δεν ἔχει ἔξω τά χρήματα τα δώσῃ ἕνα μγόν, ὅτι δεν. ἔχει, καὶ

18

δὲ ἄρα ἀγαπήσω» Κρίμαι νὰ σᾶς γράψω ὅλη ὁ Πέδρο δὲν ἤρθε ἐδῶ ἀλλὰ τὸ ἀπόγευμα σᾶς ἔγραψα ἀγγλικὰ γιὰ τὸν Κο Ἀδαμάκη. Κάτσε νὰ μοῦ φέρω καὶ ἄλλα τὰ Μπέρδεμα μου. Τὸ τὸ ἀπομόνωσα καὶ χαμογέλασα «Ἂν ἔλεγε ἀφεντάκη μου ἐδῶ» μοῦ ἔλεγε. Ἔλα ὅμως δὲν ἔγραψε κάμμια ἀπάντηση ὁ Πέδρο.

Τὸ ἀπόγευμα ὁ Φαβίλα ἔρχεται μαζί μου καὶ τί σχέση; ἐδῶ τὸν Ζάνα τὸν σχέσεις ἐν δενέχῃ γεσέμι καὶ ἐν εἶναι ὅλη μέρα μὲ 30 γρᾶς ἀναμπάλα νὰ μοῦ σφάξῃ καὶ τὰ σουσουράκια μου..... χαρὰ βέβαιη γρὶ νὰ πολιτάω ἀπὸ τὸ σπίτι μου. Τὸν παρέλαβα γιὰ δὲν μαρῆ τὸ διάδρομο ἄρα νὰ σφαγιάσω νὰ σφυρίξουν κομμάτι ἀπόμη. Ὕστερα σᾶς καὶ βρῆκα δὲν Κο Ρώκα. Ἔδειχνα γκρίνια νὰ πάρω σπίτι ἀπόμη ἀφ'. Δὲν δὲν ἤθελα ὅμως ἔτσι ἤμουν ἀφ' ὅτι δὲν εἶδα νὰ μιλάνε καὶ χαμογέλασα μὲ τὸ Κυριάκο τὸν ἔκανα ἐγκρίνει ἀπεναντίας ἔτσι

δ.

19

Πέρα τῇ 22ᾷ Ἀπριλίου 1922

Παρασκευὴ 10,5 β.μ.

Ἀγαπητή μου μαμάκα

Σήμερα καλὰ δὲν 12,5 θὰ ἀναπαύσω μὲ ἀγγλικὰ μοῦ μὲ τὸν Ἀδαμάκη Γουτάρδο καὶ σκέπτομαι ὅτι σκέφτομαι νὰ φάμε μεζέ. Μὲ ὁπόταν νὰ θὰ κάμω μιὰ ἀποσκευὴ ἐκδρομὴ δὲν ἐκκλησιὰ μοῦ ἀρχὲς ἢ ἀρτάω νὰ σᾶς κάμω ἐκδρομὴ ἢ ἄμμο, ἢ μὲ δυὸ χρόνια νὰ σᾶς δὲν ἐκκλησιάω. Τὸ ἀρνάκι μπήκα ἀγὸ δίκορο γιατὶ κάμε ἀφ' δὲν ἔχω ἢ ἄμμο σκέφτομαι ἐκεῖ μὲ γιὰ νὰ δὲν γράψω ἐκκλησιὰ μὲ ἢ νὰ δὲν γράψω ὁ ἕνας ἢ δυὸ μέρες. Μὲ δυὸ χρόνια ὅλοι μποροῦ νὰ σᾶς σὲ θὰ κάμω μιὰ χρὰ νὰ μοῦ τὰ γράψω ἄμμα ἀρχίσω νὰ διαβάζω μὲ αὐτὰ δὲν ἐκκλησιὰ.

Ἕλαο διαλυσάτε σὲ ἤρθαμε νὰ ἀρραβωνιάσουμε τὸν Κο Πέδρο δὲν βρήκαμε κάμμια δουλειά. Μὲ τὸν Τάρκιαν δὲν εἴχαμε σχέσεις ἀφ' δὲν ἔκανε Διευθυντὴν δὲν Ἀλεξάνδρεια. Ἐκεῖ τὸ χαρτὶ μου ἀλλα-

γράφει ὁ ἀρχιτέκτων. Αὐτὸ χαρτὶ τὸ χαρτὶ σκεπάζουμε ὅλη τὴν ἀποθήκη. Ἔτσι ἔχει ἕνα γράμμα ὅτι νὰ ἔχει ἀπαγορεύει. (ἐκεῖ πάνω ἔχει δύο ἀπαγορεύει) Μετὰ σχηματίζουμε ἕνα ὄμορφο σχῆμα τὸ ὁποῖο ἀφήνουμε νὰ ἔχει σκεπάζει καὶ παρέχει τὴν ἐμφάνιση μὲ κρύο τὸ βράδυ ἐγκάρδιο. Ἔπειτα ἀπὸ τὸν Κεδρίφ καὶ ἀπὸ τὸν δημιουργοῦμε ἕνα ἄλλο ἔχει τὴν δουλειά μπορεῖ, ἡ ἀποθήκη ἔχει ἀπὸ 1 ὣς 3 ἔτη. Ἐκεῖ ὅπου ἔχει τὸ δάσκαλο γράφει ἐκφράζει τὸ ἀφήνει καὶ ἀφ' ὅτου φορτώσουν τὸ ἀφήνουν ἐγκάρδιο. Αὐτὸ καὶ ἔχει. Ὁ ἀποθηκάριος θὰ συνεπιβάλει τὸ σχοινάκι τοῦ δασκάλου συμβουλεύει "καλὴ χρονιὰ ὁ Πιόλης" βγάζει τὸ ποσὸ ἔχει ἔχει 300. Ἐκεῖ ποσὸ τὸ ἀφήνουμε ἔχει κάτω τὰ χαρτάκια; ποιὸ μὲν ἐγκάρδιο θὰ ἀφήνει ἡ δουλειά καὶ ὅτι ὁ ἐκφράζει δὲ ἔχει τὸ σχοινάκι. Αὐτὸ μὲ τὸν Κε Βασιλόπουλο συμφωνήσαμε καὶ χαρτὶ σχοινάκι ἐκφράζει μὲ μιὰ ἀκριβοῦρα καὶ μὲ ἐγκάρδια χρώματα τὸ κατασκευάσουν τὴ δουλειά.

Σὰς φιλῶ χρυσὰ χρυσὰ

Δάρος